

PÍSEŇ 0174

Boha Otce všichni chvalme

1531/1541

1. Bo - ha Ot - ce vši - chni chval - me a dí - ky je - mu vzdá - vej --- me

z da - ru pře - vel -- mi dra - hé --- ho, Sy - na jed - no --- ro --- ze - né --- ho,

2. jehož z veliké milosti k naší mnohé potřebnosti dal pro naše vykoupení, a tak k věčnému spasení.
3. Skrze nějž sliby naplnil, z hříchů a smrti vymanil, kázal o něm zvěstovati, bychom jej mohli poznati,
4. řka: "Rcete dceři Siónské z jistoty řeči prorocké, církvi ikaždické duši, ať se v něm cele utěší.
5. Aj, Král tvůj běže se k tobě v lásce, v tichosti, v chudobě, povstaň k němu ze sna svého, přijmi Krále milostného.
6. Sliby jsou již naplněny, s ním ti přichází spasení, raduj se z jeho milosti, obdař tě účastností."
7. Chodme všichni v světle jeho, v víře učení čistého, odvrhnouc všechny temnosti bludů, hříchů, nepravostí.
8. Oblecme se v ctnosti svaté, v to roucho víry překrásné, bychom jemu živi byli, u víře hodně chodili.
9. Prosme všichni Krále svého, nám hříšným milostivého, ať nám ráčí pomoc dáti, ve všem dobrém prospívati.
10. Ježíši Kriste, Králi náš, který naši potřebu znáš, rač nám všechněm spomáhati, ó dej s tebou kralovati.

Lukáš Pražský 1541/1970